

[Emmert Andersen]

Det, vi nu gør, er, at vi investerer betydelige beløb ved at føre naturgasnettet op i Nord- og Midtjylland.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: har man gjort sig nogle forestillinger om, hvor meget der skal sælges, og til hvem der skal sælges? Hvis jeg kigger lidt på området, kan jeg se, at trekantområdet f.eks. har kraftvarme, Århus har kraftvarme, Randers har kraftvarme, Herning og Ikast har kraftvarme, Ålborg har kraftvarme. Hvis man kigger på de industrier, der ligger der, er det egentlig ikke særlig mange aftagere, der er tilbage.

Det bliver nok nødvendigt for at få forrentning af den investering, der skal foretages, på et eller andet tidspunkt ved tvang at fortælle forbrugerne, at nu skal de altså have naturgas. Ellers tror jeg ikke, den går. Det bliver konsekvensen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge: hvor meget skal der egentlig sælges hvornår, for at denne nye investering kan forrentes?

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tog ikke ordet for en kort bemærkning til hr. Maisted, men blot for orienteringens skyld skal jeg til hr. Maisted sige, at vi er et socialliberalt parti.

Det radikale venstre går ind for beslutningsforslaget, som det foreligger her, og jeg skal om lidt begrunde hvorfor, men inden da vil jeg komme med nogle kommentarer til venstres ordfører. Det har jo været interessant at se venstres holdning i denne sag, at se, hvilken af linjerne i partiet venstre der ville gå af med sejren. Jeg forstår nu, at det er LL-linjen.

Jeg vil godt sige om venstres medansvar, at det er jo rigtigt, at investeringerne er langt overskredet. Det er også rigtigt, at økonomien er belastet – for ikke at sige på grænsen af, hvad den kan bære. Spørgsmålet er blot, hvilke konsekvenser man skal drage af det. Jeg behøver vel ikke at minde venstre om, at det altså også var en venstreminister, der fremlagde det beslutningsgrundlag, der var i sin tid for naturgasprojektet, og derfor har et medansvar for det grundlag dengang og også et medansvar for den økonomiske side af sagen, fordi ministeren fremlagde forudsætningerne for projektet.

Vi har i udvalget prøvet at høre, hvad argumenterne imod udvidelsen har været. Nu forstår vi altså, at venstre ville gå ind for – bortset fra at man har fået lidt omkring kulafgiften, som man synes man kan springe på, men det regner jeg ikke for noget rigtigt i denne sammenhæng – at man skal foretage en udvidelse inden for fase I. Det synes jeg ikke der er belæg for at man kan. I øvrigt synes jeg, at venstres forslag om øget medbestemmelse er i direkte modstrid med det, for hvis der skulle ske en udvidelse inden for fase I, som var en af de to muligheder, som venstre nævnte, så kan det i hvert fald kun ske, hvis der er en tilslutningspligt. Venstres eget forslag er i klar modstrid med, at der kan ske en udvidelse inden for fase I. Det er jo netop, fordi tilslutningen har været lavere, og fordi der har været en besparelse, at man er nødt til at gå videre til Midt- og Nordjylland.

Man var fra venstres side inde på spørgsmålet om at sælge den overskydende gas. Jeg synes, den klare konklusion, venstre burde drage af det her, er, at forudsætningerne var forkerte, og at argumentet om forsyningssikkerhed ikke længere holder. Hvis vi går over til nu at sælge den overskydende gas, så er det eneste argument, der er tilbage for naturgasprojektet, nemlig forsyningssikkerheden, væk. Jeg synes derfor, venstre ærligt burde have sagt: det var en fejl, det, vi gjorde, det var forkert, det, vi gjorde i sin tid, vi burde ikke have været med til at indføre naturgasnettet. Men det er selvfølgelig også det, man indirekte siger, og det vil vel være for meget at forlange, at man skal sige det direkte.

Når det radikale venstre går ind for udvidelsen af projektet, er det ikke, fordi vi ikke har kigget på de økonomiske sider. Vi mener også, at det er en meget anstrengt økonomi, naturgasnettet har i øjeblikket, og det har jeg også sagt. Men spørgsmålet er, om det, når vi har sagt ja til naturgasprojektets første fase, så ikke er rimeligt også at sige ja til udvidelsen i Midt- og Nordjylland. Det mener vi simpelt hen er en nødvendighed, når vi er midt i det. Det er jo ikke sådan, at vi kan starte forfra. Det er ikke sådan, at vi bare kan sige, vi er tilbage i 1979-situationen. Det er vi ikke. Vi har den første del af det, og spørgsmålet er så kun, om vi skal tage den næste del. Det svarer næsten til at stoppe